

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystrické a soudců JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., a Mgr. Petra Pospíšila v právní věci

žalobců: **a) nezl. J. Z.**
 b) nezl. J. Z.
 oba bytem XXXXX
 oba zastoupeni matkou Z.Š.
 bytem XXXXX
 c) J. Z.
 d) J. Z.
 oba bytem XXXXX
 e) J. Z. ml.
 korespondenční adresa XXXXX

proti
žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**
 sídlem Žižkova 1882/57, 587 33 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 11. 2021, č. j. KUJI 98733/2021, sp. zn. OUP 361/2021-Ko-3,

takto:

- I. Žaloba **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci c) **se** z účtu Krajského soudu v Brně **vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení. Žalobce c) **se vyzývá**, aby ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto usnesení sdělil soudu číslo bankovního účtu, na nějž má být soudní poplatek vrácen.
- IV. Žalobkyni d) **se** z účtu Krajského soudu v Brně **vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení. Žalobkyně d) **se vyzývá**, aby ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto usnesení sdělila soudu číslo bankovního účtu, na nějž má být soudní poplatek vrácen.
- V. Žalobci e) **se** z účtu Krajského soudu v Brně **vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení. Žalobce e) **se vyzývá**, aby ve lhůtě 10 dnů od doručení tohoto usnesení sdělil soudu číslo bankovního účtu, na nějž má být soudní poplatek vrácen.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou krajskému soudu dne 12. 10. 2022 se žalobci domáhali zrušení v záhlaví citovaného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobců a potvrdil rozhodnutí Městského

úřadu v Třebíči, odboru výstavby (dále jen „stavební úřad“) ze dne 15. 6. 2021, č. j. OV 73734/20-SPIS 12140/2020/MN a spis č. OV/12140/2020 (ve znění opravného usnesení ze dne 24. 6. 2021). Tímto rozhodnutím stavební úřad vyhověl žádosti žalobců (stavebníků) o vydání společného povolení na stavbu: „*nástavba a stavební úpravy RD č. p. XXXXX v ul. XXXXX v XXXXX*“ na pozemku parc. č. st. XXXXX v k. ú. XXXXX. V souvislosti s tím předtím stavební úřad samostatným usnesením ze dne 19. 11. 2020, č. j. OV 79598/20, povolil stavebníkům výjimku a souhlasil s přesahem střechy budoucí nástavby předmětné stavby nad sousední pozemek parc. č. XXXXX a také souhlas s umístěním předmětné nástavby až na samou společnou hranici pozemků.

2. Proti uvedenému rozhodnutí stavebního úřadu nicméně žalobci podali odvolání, v němž namítali nesouhlas nikoliv s výrokem rozhodnutí, ale s jeho odůvodněním, když namítali odlišný přístup stavebního úřadu k účastníkům různých stavebních řízení. Poukazovali především na to, že v jiném řízení ve věci sousední stavby RD č. p. XXXXX v ul. XXXXX v XXXXX (stavebník – I.F.), kde jim znemožnil nahlédnout do správního spisu. Dále namítali nesprávný způsob vypořádání námitek F. vůči předmětné žádosti žalobců či „krytí“ nezákonného jednání ze strany F.. žalovaný nicméně toto odvolání zamítl podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění (dále jen „správní řád“).
3. Žalobci v podané žalobě namítali nesprávně zjištěný skutkový stav, neúplnost odůvodnění a nevyřádkování některých odvolacích námitek, zejména pak nezákonným postupem při neumožnění žalobcům nahlédnout do správního spisu v řízení o povolení sousední stavby ve vlastnictví F. a nezahájením řízení o odstranění této „černé“ stavby.
4. Před meritorním posouzením žaloby se krajský soud nejdříve zabýval splněním podmínek řízení, stanovených v zákoně č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť jejich splnění je nezbytným předpokladem pro připuštění věcného přezkumu žaloby (návrhu) ze strany soudu. Jednou z těchto podmínek řízení je i existence aktivní legitimace k podání žaloby (žalobní legitimace) ve smyslu § 65 s. ř. s., z něhož mimo jiné vyplývá, že „(1) *kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak. (2) Žalobu proti rozhodnutí správního orgánu může podat i účastník řízení před správním orgánem, který není ke žalobě oprávněn podle odstavce 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.*“ V případě nesplnění této podmínky, soud návrh (žalobu) usnesením odmítne podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. jako návrh, který „*byl podán osobou ke tomu zjevně neoprávněnou*“.
5. Krajský soud v nyní projednávaném případě shledal, že žalobci nebyli dle § 65 s. ř. s. aktivně legitimováni k podání žaloby proti uvedenému rozhodnutí žalovaného.
6. Za podstatnou okolnost nyní projednávané žaloby krajský soud považuje to, že žalobci svým odvoláním brojili proti rozhodnutí stavebního úřadu, který ovšem plně vyhověl jimi podané žádosti o vydání společného povolení na předmětnou stavbu (včetně výjimek). V podaném odvolání pak žalobci své námitky směřovali buď proti odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu, anebo, a především pak vůči zákonnosti procesního postupu stavebního úřadu v jiných stavebních řízeních (v souvislosti se sousední stavbou ve vlastnictví F.).
7. Pokud jde o první množinu námitek vůči odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu, krajský soud k tomu uvádí, že ačkoliv žalovaný v textu odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí předně poukázal na § 82 odst. 1 správního řádu, které stanoví, že „*odvoláním lze napadnout výrokovou část*

rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřijatelné.“, předmětné odvolací námitky i přesto podrobil meritornímu přezkumu a odvolání zamítl dle § 90 odst. 5 správního řádu. S tímto postupem se nicméně krajský soud neztotožňuje, neboť je toho názoru, že žalovaný měl postupovat právě podle citovaného § 82 odst. 1 správního řádu a podané odvolání posoudit jako nepřijatelné.

8. Krajský soud je totiž toho názoru, že je nezbytné primárně vycházet z toho, že řízení před žalovaným, ani následné nyní řízení o podané žalobě před krajským soudem nemohlo a nemůže pro žalobce skončit příznivěji, a to ani v případě úspěšnosti žaloby. Krajský soud vychází z původně o civilistické „koncepte subjektivní nepřijatelnosti dovolání pro nemožnost dosáhnout příznivějšího výroku, jež do oblasti správního soudnictví přenesl Nejvyšší správní soud usnesením rozšířeného senátu z 26. 3. 2020, č.j. 9 Afs 271/2018-52. Z tohoto usnesení rozšířeného senátu plyne, že kasační stížnost je subjektivně nepřijatelná, je-li zjevné, že řízení před krajským soudem nemůže pro stěžovatele skončit příznivěji, a to ani v případě úspěšnosti kasační stížnosti. „Pro posouzení oprávněnosti stěžovatele podat kasační stížnost, resp. uplatnit konkrétní kasační námitku, není podstatné, jakého výsledku řízení před krajským soudem se dovolává (pokud vůbec), ale jaký výsledek je pro něj objektivně nejpříznivější. Obledně těchto konkrétních návrhových bodů nicméně krajský soud dospěl k závěru o jejich nedůvodnosti, tedy stěžovateli a) vyhověl. V rozsahu této námítky by proto pro něho další řízení nemohlo skončit příznivěji.“ (shodně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2023, č. j. 8 As 98/2020-235).
9. Krajský soud si je vědom toho, že Nejvyšší správní soud uvedenou koncepci přenesl primárně pro účely posuzování subjektivní přípustnosti kasační stížnosti, resp. jednotlivých kasačních námitek, nicméně krajský soud má zato, že tato koncepcie je přenositelná i na nyní projednávanou věc a procesní situaci. Je totiž třeba opětovně zdůraznit, že stavební úřad žádosti žalobců vyhověl, přičemž žalobci své odvolací námitky, resp. žalobní námitky směřují pouze toliko do odůvodnění napadených rozhodnutí správních orgánů, aniž by jakkoliv zpochybňovali jejich část výrokovou. Krajský soud proto dospěl k závěru, že za dané situace je třeba návrh (žalobu) usnesením odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. jako návrh, který byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.
10. Krajský soud při konstatování tohoto závěru zohlednil i skutečnost, že v případě meritorního přezkumu žaloby s vyústěním v podobě přijetí rozsudku o zamítnutí žaloby (§ 78 odst. 7 s. ř. s.) by žalobce neúměrně zatížilo (i s ohledem na jejich ekonomickou situaci, kterou soud zohlednil při rozhodnutí o úplném, resp. částečném osvobození od soudního poplatku za nyní projednávanou žalobu), jelikož by jimi zaplacený soudní poplatek vrácen nebyl. V případě zrušení žalobou napadeného rozhodnutí pro vady řízení [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. – pochybení žalovaného v podobě prostupu v rozporu s § 82 odst. 1 správního řádu] by sice tento negativní důsledek pro žalobce nevznikl, nicméně tento procesní postup krajský soud vyhodnotil jako „přepjatě formalistický“, na procesním postavení žalobců ničeho neměnicí.
11. Pokud jde o druhou množinu námitek zpochybňujících procesní postup stavebního úřadu v jiném stavebním řízení (zejména odmítnutí práva žalobců nahlédnout do spisu – projektové dokumentace), krajský soud k tomu jednak uvádí, že tyto postrádají relevanci pro předmět nyní projednávané žaloby, jednak poukazuje na skutečnost, že v této souvislosti žalobci podali samostatnou žalobu, řízení o níž bylo před krajským soudem vedeno pod sp. zn. sp. zn. 29 A 41/2022 a které vyústilo v přijetí rozsudku ze dne 31. 1. 2023, č. j. 29 A 41/2022-73, v němž krajský soud žalobními námitkami žalobců přisvědčil a napadené rozhodnutí správního orgánu zrušil.
12. Výrok o náhradě nákladů řízení má oporu v § 60 odst. 3 větě první s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

13. Výrok o vrácení zaplaceného soudního poplatku žalobci nachází oporu v § 10 odst. 3 *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 28. února 2023

JUDr. Zuzana Bystrická v.r.
předsedkyně senátu